

•
•
•
•
•
•
•
•
•
•
•
•

NAČRTOVANJE, ORGANIZACIJA IN IZVEDBA TRENINGA PRI MLADIH

1. Izhodišča
2. Načrtovanje treniranja
3. Načrtovanje trenažne enote
4. Individualni vs skupinski trening
5. Organizacijske oblike

CILJI

1. Pozante osnove načrtovanja treniranja
2. Poznate prednosti in slabosti individualnega in skupinskega treninga
3. Poznate vrste organizacijskih oblik.

1. IZHODIŠČA

- določitev gostote (št. trenažnih enot na teden) in obsega (trajanje ene trenažne enote)
- izbira metodičnega pristopa, postopka, vsebine in pripomočkov ter rekvizitov
- načrt posamezne trenažne enote (cilj, vsebina, organizacijska oblika)
- upoštevati mora pogoje (število in sposobnosti učencev, št. igrišč, žog, rekvizitov).

•
•
•

2. NAČRTOVANJE TRENINGA

1. Analiza pogojev (zunanjih pogojev in sposobnosti ter značilnosti učencev)
2. Načrtovanje (določitev dolgoročnih in prehodnih ciljev)
3. Načrtovanje posameznih enot treninga (izbira metodičnega pristopa, postopka, vsebin, organizacijskih oblik).

Vrste načrtov treniranja

- priprava za eno učno (vadbena, trenažna) enoto
- tedenska priprava za učenje, vadbo ali treniranje
- program teniške šole
- program teniškega tečaja
- program teniškega kampa
- letni načrt treniranja (tekmovalci, skupina)
- dolgoročni načrt treniranja (tekmovalci, skupina)

Vprašanje, kaj trener potrebuje za kakovostno delo?

Analiza pogojev

Prostorski pogoji:

- število, vrsta razporeditev igrišč
- ostali prostori (telovadnica, soba za video analizo idr.).

Organizacijski pogoji:

- število in porazdelitev učnih enot, trajanje posameznih enot
- število učencev
- število žog in košar, loparjev (uporaba trakov, topa, videa)

Sposobnosti in značilnosti učencev:

- starost, telesna razvitost, motorične in teniške sposobnosti, motiviranost ter osebnostne in socialne značilnosti.

3. NAČRTOVANJE TRENAŽNE ENOTE

- v prvem delu načrtovanja trener izbere pristop in metodični postopek
- ena trenažna enota je del tedenskega programa
- trener naredi pismen ali miselni načrt, kjer predvidi:
 - organizacijske oblike
 - vsebine
 - uporabo rekvizitov in pripomočkov
 - način podajanja žog
 - postopke kontrole učnih ciljev.
- trener dela v skladu z načrtom, v primeru težav ali odstopanj, pa delo prilagodi.

trenažna priprava za učno enoto

Čas	Učni korak	Metod. pristop in postopek	Priporočki	Organiz. oblika	Možne težave	Preverjanje
30'	Igranje F v različnih položajih (gibanje)	Igralno, celostno, deduktivno	Video, TV, trakovi	Igranje v parih na polovici igrišča in igra s trenerjem	Neustrezna postavitvev, slabo ravnotežje; v tem primeru neigralno	Test 4 žog; velja samo F

4. INDIVIDUALNI vs SKUPINSKI POUK

- vsak ima svoje prednosti in slabosti
- izbira naj bo odvisna predvsem od cilja, ki ga želimo doseči (drugi vplivi: pogoji, število učencev, trenerjev, cena idr.)
- skupinski pouk zahteva od trenerja več znanj, sposobnosti in izkušenj
- individualni pouk zahteva od trenerja ustrezno teniško znanje.

-
-
-

Individualni trening

Prednosti so:

- zelo primeren za doseganje tehničnih ciljev
- trener se lahko posveti samo enemu učencu
- na učenca ne delujejo moteči vplivi
- možnost vzpostavitve pristnega in močnega medsebojnega odnosa (tudi vzgojni vidik).

Pomanjkljivosti so:

- učenec se ne more primerjati z vrstniki
- trener je omejen z izbiro ciljev in vaj
- pojav monotonosti, zasičenosti in nemotiviranosti
- dražji kot skupinski.

Skupinski trening

Prednosti so:

- zelo primeren za doseganje taktičnih ciljev
- trener ima veliko možnost izbire različnih vsebin
- medsebojno primerjanje, sodelovanje in višja motiviranost ter razvoj tekmovalnosti
- cenejši kot individualni.

Pomanjkljivosti so:

- trener se ne more poglobiti v posameznika
- težja kontrola intenzivnosti in kakovosti dela
- oteženo delo pri začetnikih
- ni vedno mogoče organizirati tekmovalnih oblik.

Praktično

- pri praktičnem delu kombinacija skupinskega in individualnega daje najboljše rezultate
- razmerje je odvisno od učencev (pr. TŠ: individualni pouk znotraj skupine; 9-14 let: kombinacija skupinskega z individualnim – ločeno; 14+: vrsta pouka se izbere glede na cilj, ki ga želimo doseči)
- izbor pouka je odvisen tudi od pogojev in ekonomskih dejavnikov.

Podajanje žog

- pomembno pri učenju začetnikov
- trener je pri podajanju pozoren na: smer, dolžino, višino leta, hitrost, rotacijo in frekvenco podanih žog.
- vrste podanih žog:
 - “stoječa”
 - proti učencu
 - od strani
 - od zadaj.

5. ORGANIZACIJSKE OBLIKE

Organizacijske oblike ločimo glede na:

- način dela (igralne, neigralne)
- del igrišča (mini in midi igrišče, zadnja črta, sredina igrišča, pri mreži)
- število vključenih igralcev (individualne, skupinske)
- postavljene cilje (tehnične, situacijske, tekmovalne idr.).

Odprta/zaprta vaja

- najpomembnejša in prva delitev organizacijskih oblik (vaj)
- oblike, kjer se igralec odloča izmed možnostmi ali se ne odloča
- pomemben vpliv na učenje, uspešnost v igri ter prenos v igralne/tekmovalne pogoje
- velik vpliv na motivacijo igralcev!

Organizacijske oblike

Organizacijske oblike, ki jih ločimo glede na postavljene cilje so:

- tehnične (učenje, vadba, treniranje tehnike in gibanja)
- situacijske (razvoj igre v posameznih igralnih situacijah)
- tekmovalne (izvedba udarcev in situacij v tekmovalnih pogojih)
- kondicijske (razvoj teniško specifičnih sposobnosti).

Igralna oblika organizacije

Igralna oblika organizacije pomeni, da vse aktivnosti potekajo tako, da igralca (eden je lahko tudi trener) izmenjujeta žoge, kar pomeni, da se vse dogaja v igralnem ritmu.

Uporabna za doseganje: tekmovalnih, taktično situacijskih ciljev, treniranje ritma, tehnike v igralnih pogojih, servis-reterna idr.

Neigralna oblika organizacije

Neigralna oblika organizacije pomeni, da trener (lahko pa tudi soigralec) podaja žoge tako, da do izmenjave žog oz. igre ne pride.

Uporabna za doseganje: tehničnih ciljev (učenje, utrjevanje in ponavljanje udarcev), treniranje posebnih igralnih situacij, kondicijskih ciljev idr.